ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

13. listopadu 2008 *

Ve věci C-214/07,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě čl. 88 odst. 2 ES, podaná dne 23. dubna 2007,

Komise Evropských společenství, zastoupená C. Giolitem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Francouzské republice, zastoupené G. de Berguesem, S. Ramet a J.-C. Graciou, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: francouzština.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-C. Bonichot, K. Schiemann, P. Kūris a L. Bay Larsen (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 12. června 2008,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Francouzská republika tím, že ve stanovené lhůtě neprovedla rozhodnutí Komise 2004/343/ES ze dne 16. prosince 2003 o podporách na převzetí podniků v obtížích, jež jsou udělovány ve Francii (Úř. věst. L 108, s. 38; dále jen „rozhodnutí"), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 5 a 6 uvedeného rozhodnutí, čl. 249 čtvrtého pododstavce ES, jakož i z článku 10 ES.

2 Francouzská republika popírá opodstatněnost žaloby a domáhá se jejího zamítnutí.

Skutečnosti předcházející sporu

3 Rozhodnutí kvalifikuje soubor ustanovení o osvobození od daně stanovený články 44f, 1383 A, 1464 B a 1464 C obecného daňového zákoníku (dále jen „CGI“) jako režim státních podpor. Tento soubor ustanovení byl zaveden zákonem č. 88-1149 ze dne 23. prosince 1988 o státním rozpočtu na rok 1989 (loi de finances pour 1989, n° 88-1149) (JORF ze dne 28. prosince 1988, s. 16320) bez předchozího oznámení Komisi.

4 Na základě článku 44f CGI jsou po dobu dvou let osvobozeny od korporační daně společnosti založené za účelem převzetí činností průmyslových podniků v obtížích. Podle článků 1464 B a 1464 C CGI mohou tyto nově založené společnosti využívat dvouletého osvobození i ve vztahu k místní podnikatelské dani a dani z nemovitostí, a to na základě rozhodnutí příslušných místních orgánů.

5 Článek 1 rozhodnutí prohlašuje tento režim podpor za neslučitelný se společným trhem a konstatuje, že byl s ohledem na čl. 88 odst. 3 ES zaveden protiprávně.

6 Článek 2 téhož rozhodnutí však uvádí, že státními podporami nejsou přiznaná osvobození, která splňují podmínky stanovené nařízením Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 10, s. 30; Zvl. vyd. 08/02, s. 138) nebo pravidly *de minimis*, která se platila v okamžiku jejich poskytnutí.

7 Článek 3 dále připouští, že slučitelné jsou i podpory uvedené v článku 1, které splňují podmínky stanovené sdělením Komise z roku 1979 k režimům regionálních podpor (Úř. věst. C 31, s. 9), pokyny Komise z roku 1998 k vnitrostátní regionální podpoře (Úř. věst. C 74, s. 9; Zvl. vyd. 08/01, s. 226) nebo nařízením Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům (Úř. věst. L 10, s. 33; Zvl. vyd. 08/02, s. 141).

8 Článek 5 nařizuje navrácení protiprávních a neslučitelných podpor následujícím způsobem:

„Francie je povinna přijmout všechna nezbytná opatření, aby příjemci navrátili podpory, které byly poskytnuty na základě režimu uvedeného v článku 1, kromě podpor uvedených v článcích 2 a 3, a které byly protiprávně těmto příjemcům dány k dispozici.

Navrácení bude provedeno bezodkladně a v souladu s postupy vnitrostátního práva za předpokladu, že umožňují okamžitý a účinný výkon tohoto rozhodnutí. […]“ *(neoficiální překlad)*

9 Článek 6 uvádí:

„Francie je povinna informovat Komisi ve lhůtě dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí o přijatých opatřeních a opatřeních, která hodlá přijmout, aby bylo dosaženo souladu s tímto rozhodnutím.“ *(neoficiální překlad)*

10 Článek 7 dodává:

„Francie je povinna předložit tyto informace na přiloženém formuláři a vyhotovit úplný seznam společností, kterým bylo přiznáno osvobození na základě režimu uvedeného v článku 1, a částek, které byly vyplaceny každé z nich.

Francie je povinna vyhotovit seznam společností, které obdržely podporu na základě režimu uvedeného v článku 1 a které nesplňují podmínky stanovené nařízením [č. 69/2001], pravidly *de minimis*, která platila v okamžiku poskytnutí podpory, nařízením [č. 70/2001], sdělením z roku 1979 k režimům regionálních podpor nebo pokyny z roku 1998 k vnitrostátní regionální podpoře. V tomto seznamu musí být rovněž uvedeny částky podpory, které každá z těchto společností obdržela.“ *(neoficiální překlad)*

11 Po různých výměnách dopisů a upomínkách po uplynutí lhůty dvou měsíců stanovené rozhodnutím pro sdělení přijatých opatření a opatření, která Francouzská republika hodlá přijmout k jeho provedení, usoudila Komise, že Francouzská republika k takovým opatřením nepřistoupila, a rozhodla se podat projednávanou žalobu.

K žalobě

Argumentace účastnic řízení

Argumentace Komise

12 Komise vytýká Francouzské republice, že za účelem provedení rozhodnutí nepřistoupila k vymáhání příslušných částek.

13 Upřesňuje, že sama akceptovala absolutní nemožnost provedení, pokud jde o období od roku 1991 do roku 1993, vzhledem k tomu, že příjemci podpor v tomto období nemohou být identifikováni, jelikož pro toto období neexistují použitelné daňové záznamy.

14 Vylučuje naopak absolutní nemožnost provedení pro období po roce 1993.

15 Pokud jde o podniky-příjemce podpor uvedené v korespondenci týkající se provedení rozhodnutí, které ukončily činnost, Komise má za to, že v případě převodu aktiv je třeba přezkoumat finanční podmínky transakce a ujistit se, že převod byl uskutečněn v souladu s tržními podmínkami.

16 Podle judikatury lze mít jen za této podmínky za to, že prvek podpory je zahrnut v kupní ceně, takže kupující nemůže být v zásadě považován za osobu, která byla zvýhodněna (rozsudky ze dne 20. září 2001, Banks, C-390/98, Recueil, s. I-6117, bod 77, a ze dne 29. dubna 2004, Německo v. Komise, C-277/00, Recueil, s. I-3925, bod 80), s tím, že zvýhodnění z podpory si ponechá převodce.

17 V případě, že neexistuje skutečný trh pro určitá aktiva převedená po ukončení činnosti, mohou být použity za účelem ověření případného převodu podpory na nabyvatele jiné referenční údaje nebo kritéria.

18 V každém případě nemůže být navrácení podpory závislé na uvedení částky podpory ve smlouvě o převodu aktiv. Jinak by bylo velmi jednoduché zpochybnit užitečný účinek pravidel týkajících se státních podpor. Stačilo by, aby strany transakce za cenu nižší, než je tržní cena, nezmínily převod podpory ve smlouvě. Ověření existence převodu podpory na nabyvatele přitom nemůže záviset pouze na vůli stran transakce.

19 Komise upřesňuje, že její žalobní důvod vycházející z článku 10 ES nemůže být považován za žalobní důvod, který je oddělený od žalobního důvodu vycházejícího z neprovedení článků 5 a 6 rozhodnutí. Jeho cílem je pouze vyzdvihnout značnou pomalost francouzských orgánů při dosahování souladu s uvedeným rozhodnutím.

Argumentace Francouzské republiky

20 Francouzská republika má za to, že byla přijata všechna možná opatření s ohledem na provedení rozhodnutí. Nicméně navrácení je nemožné, pokud jde o podniky-příjemce podpor, které ukončily činnost.

– K navrácení podpor od příjemců, kteří neukončili činnost

21 Francouzská republika vyjmenovává různé obtíže, se kterými se potýkala a potýká při identifikaci příjemců, při výpočtu částky podpor, které mají být vráceny, jakož i při výběru a provedení postupů určených k navrácení podpor. Podle ní tyto obtíže představují vnější omezující faktory související s rozsahem a složitostí provedení navrácení.

22 Obtíže, se kterými se potýká Francouzská republika při identifikaci příjemců, jsou pokud jde o finanční roky 1991, 1992 a 1993 především výsledkem pravidla vnitrostátního práva, které ukládá uchovávat účetní dokumenty pouze do dobu deseti let.

23 Pro následující roky jsou obtíže výsledkem okolnosti, že režim podpor nutně nezahrnoval specifickou identifikaci příjemců v rámci systému ohlašování. Bylo tedy nezbytné provést šetření u příslušných místních služeb.

24 Francouzská republika tvrdí, že dne 16. března 2005 předložila Komisi seznam 55 podniků-příjemců podpory, která, pokud jde o hrubou částku, přesahovala hranici Společenství, tedy více než 1 milion eur, v letech 1994 až 2002.

25 Dodává, že v odpověď na dopis Komise ze dne 26. dubna 2006, který ji vyzýval k předložení seznamu všech podniků, kterým bylo přiznáno osvobození od daně přesahující částku 100 000 eur, předložila 7. července 2006:

– seznam 464 podniků-příjemců podpor, které nepodléhaly povinnosti navrácení na základě ustanovení Společenství týkajících se podpor *de minimis*, regionálních podpor a podpor malým a středním podnikům (dále jen „SME“);

– seznam 105 podniků-příjemců podpor, které na základě rozhodnutí měly povinnost vrátit čistou podporu nepřesahující částku 200 000 eur.

26 Ke své duplice předložené dne 22. října 2007 přiložila seznam 88 podniků, které měly povinnost vrátit podporu přesahující částku 200 000 eur.

27 Pokud jde o obtíže, se kterými se potýká při určení částky podpor, které mají být vráceny, přisuzuje je Francouzská republika především článkům 2 a 3 rozhodnutí.

28 Poukazuje na to, že částka podpor, které mají být vráceny, představuje částku osvobození od daně, která nespadají do rozsahu působnosti uvedených článků 2 a 3. Určení částky podpor přitom podle ní vyžaduje, stejně jako je tomu u identifikace podniků-příjemců podpor, shromáždění informací od všech finančních ředitelství departementů na základě nahlédnutí do všech daňových záznamů dotčených podniků. Daňová přiznání podávaná na vnitrostátní úrovni totiž neuvádí určité informace, které jsou nezbytné pro provedení pokynů Společenství týkajících se regionálních podpor a podpor ve prospěch SME.

29 Francouzská republika upozorňuje na to, že Komise souhlasila s určitými ústupky při provádění uvedených pokynů, a že tedy příslušné orgány mohly provádět různé výpočty pro určení částky podpor, které mají být vráceny, odpovídající částce osvobození od daně snížené o částku podpor, na které se vztahují předpisy Společenství o podporách *de minimis*, regionálních podporách a podporách ve prospěch SME.

30 Tvrdí zadruhé, že určení částky podpor, které mají být vráceny, bylo rovněž ztíženo nutností dosáhnout toho, aby dotyčné podniky spolupracovaly. Vzhledem k tomu, že příslušné orgány musely pohlížet na pohledávky vyplývající z navrácení podpor jako na nedaňové pohledávky, totiž nemohly využívat v rámci vnitrostátního práva pro tyto pohledávky takový postup formálního dialogu, jako je postup stanovený pro daňové

pohledávky. Spolupráce dotyčných podniků se ukázala mimo jiné jako nezbytná v mnoha případech, ve kterých potřebné informace nebyly obsaženy v jejich daňových záznamech.

31 Co se týče konečně obtíží týkajících se postupů určených k navrácení podpor, Francouzská republika zdůrazňuje, že postup, který se použije na nedaňové pohledávky, vyžaduje postupný zásah tří orgánů: generálního daňového ředitelství odpovědného za vypořádání pohledávek, které mají být vymáhány, prefekta, jakožto osoby, která má účetní oprávnění k uvedeným pohledávkám a jako taková podepisuje příkazy k navrácení podpor a účetních generálního ředitelství veřejného účetnictví odpovědných za vymáhání pohledávek. Dodává, že v zájmu větší efektivity bylo rozhodnuto seskupit pohledávky podle departementů, aby každý prefekt mohl podepsat příkazy k navrácení podpor pro všechny podniky se sídlem v jeho departementu.

32 Ve své duplice Francouzská republika uznává, že ke dni jejího sepsání nebyly ještě příkazy k navrácení podpor vydány.

– K navrácení podpor od příjemců, kteří ukončili činnost

33 Francouzská republika tvrdí, že v rámci své korespondence s Komisí se dovolávala absolutní nemožnosti navrácení podpor od 204 příjemců, kteří ukončili činnost.

34 Upřesňuje, že Komise jí však odpověděla, že:

– v případě převodu aktiv příjemce je třeba se ujistit, že operace proběhla za tržních podmínek, aby se vyloučil převod podpory na kupujícího;

– vzhledem k praktickým obtížím takového přezkumu pro všechny dotčené podniky souhlasí, aby se kontrola omezila pouze na nejdůležitější převody aktiv.

35 Tvrdí, že jak u převodů aktiv provedených formou individuálně vyjednaných převodů, tak i u těch, které byly uskutečněny v rámci procesů vyrovnání a soudní likvidace, daňové orgány nemohou posoudit, zda dotčené převody byly provedeny za běžných tržních podmínek.

36 Pokud totiž existuje trh s nemovitostmi, neexistuje trh s použitým průmyslovým zbožím. Ohledně takového zboží neexistuje žádný referenční údaj, na základě kterého by se určila jeho tržní cena v okamžiku převodu.

37 Je tudíž nemožné posoudit, zda v případě ukončení činnosti podniku vedl převod aktiv k převodu podpory na nového nabyvatele.

38 Francouzská republika zdůrazňuje mimo jiné, že:

– navrácení není možné, pokud podnik nenašel kupujícího, a vzhledem k tomu, že zcela přestal existovat, nemá již právního zástupce;

– v určitých případech mohla být aktiva převzata několika různými kupujícími.

39 V každém případě navrácení naráží rovněž na právní překážky.

40 Pokud jde o podniky v konkurzním řízení, není možné vymáhat pohledávku, která nebyla uplatněna u správce konkurzní podstaty ve stanovené lhůtě.

41 Co se týče individuálně vyjednaných převodů aktiv podniků, které ukončily činnost, navrácení podpor postrádá jakýkoliv právní základ, pokud převod podpory na nabyvatele nebyl zmíněn ve smlouvě o převodu.

42 Francouzská republika tedy tvrdí, že je absolutně nemožné, aby dosáhla navrácení podpor, kterých využily podniky, které ukončily činnost.

Závěry Soudního dvora

K navrácení podpor

43 V případě negativního rozhodnutí týkajícího se protiprávní podpory se její navrácení nařízené Komisí provede za podmínek stanovených v čl. 14 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88] Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), podle kterého:

„[…] navrácení se provede bezodkladně a v souladu s postupy vnitrostátního práva dotyčného členského státu za předpokladu, že umožňují okamžitý a účinný výkon

rozhodnutí Komise. Aniž je dotčeno právo Společenství, učiní za tímto účelem a v případě řízení před vnitrostátními soudy dotyčné členské státy všechny nezbytné kroky v rámci jejich právních řádů, včetně dočasných opatření.“

44 Podle ustálené judikatury je jediným důvodem, kterého by se mohl členský stát dovolávat na obranu proti žalobě pro nesplnění povinnosti podané Komisí na základě čl. 88 odst. 2 ES, takový důvod, jenž vychází z absolutní nemožnosti řádného provedení rozhodnutí (viz zejména rozsudek ze dne 20. září 2007, Komise v. Španělsko, C-177/06, Sb. rozh. s. I-7689, bod 46 a citovaná judikatura).

45 V případě obtíží musí Komise a členský stát na základě zásady ukládající členským státům a orgánům Společenství vzájemnou povinnost loajální spolupráce, která má základ zejména v článku 10 ES, spolupracovat v dobré víře za účelem překonání těchto obtíží při plném dodržování ustanovení Smlouvy, a zejména těch, která se týkají státních podpor (viz rozsudek ze dne 12. května 2005, Komise v. Řecko, C-415/03, Sb. rozh. s. I-3875, bod 42 a citovaná judikatura).

46 Podmínka absolutní nemožnosti provedení není splněna, pokud žalovaný členský stát pouze sdělí Komisi právní, politické nebo praktické obtíže provedení uvedeného rozhodnutí, aniž by přijal skutečná opatření vůči dotčeným podnikům za účelem navrácení podpory a aniž by navrhl Komisi alternativní způsoby provedení rozhodnutí, které by umožnily překonání obtíží (viz zejména rozsudek ze dne 14. prosince 2006, Komise v. Španělsko, C-485/03 až C-490/03, Sb. rozh. s. I-11887, bod 74 a citovaná judikatura).

47 V projednávané věci je třeba hned konstatovat, že ačkoli uplynula lhůta stanovená článkem 6 rozhodnutí i dodatečné lhůty stanovené Komisí v rámci její korespondence s žalovaným členským státem, tento členský stát nedosáhl ke dni podání žaloby, ani ke dni předložení dupliky, téměř čtyři roky po přijetí uvedeného rozhodnutí, navrácení žádné částky.

– K navrácení podpor od příjemců, kteří neukončili činnost

48 Úvodem je třeba konstatovat, že v řízení v projednávané věci se nejedná o podpory týkající se finančních roků 1991 až 1993. Co se jich týče, Komise již před zahájením tohoto řízení uznala absolutní nemožnost navrácení, což je postoj, který výslovně potvrdila ve své žalobě.

49 Pokud jde o zbývající podpory, Francouzská republika nemůže úspěšně tvrdit, že obtíže, kterých se dovolává, představují vnější omezující faktory.

50 Tyto obtíže, které se týkají identifikace příjemců, výpočtu částky podpor, které mají být vráceny, jakož i výběru a provedení postupů k navrácení podpor, jsou obtížemi interními způsobenými jednáním nebo opomenutím vnitrostátních orgánů.

51 Je třeba podotknout, že vnitrostátní orgány přistoupily poté, co se střetly s těmito vnitřními obtížemi, ke korespondenci s Komisí. Odpověděly tak na žádosti o informace, popsaly obtíže, se kterými se potýkají, navrhovaly úpravy, které by mohly vyřešit některé z nich, a žádaly o pokyny.

52 Nicméně od samého počátku se jejich spolupráce vyznačovala značnými po sobě jdoucími prodleními.

53 Především, zatímco Komise zpočátku jak v čl. 7 druhém pododstavci rozhodnutí, tak i ve svých pozdějších písemných žádostech, trvala na nutnosti vyhotovit seznam podniků, které mají povinnost navrátit podpory, a přistoupit bezodkladně k účinnému navrácení, a poté souhlasila s ústupky při provedení platných pokynů Společenství, francouzské orgány:

– jí předložily seznam 464 podniků, které nepodléhaly povinnosti navrácení;

– nepodnikly od prvního čtvrtletí roku 2005 skutečné kroky za účelem účinného navrácení vůči 55 podnikům uvedeným na seznamu předloženém dne 16. března 2005, jež využily podpor, které v letech 1994 až 2002 přesahovaly pokud jde o hrubou částku hranici Společenství, tedy 1 milion eur;

– neučinily od července 2006 takové kroky ani vůči 105 podnikům uvedeným na seznamu předloženém dne 7. července 2006, které měly povinnost navrátit čisté podpory nepřesahující částku 200 000 eur;

– předložily až 22. října 2007 v příloze dupliky předložené v rámci tohoto řízení, téměř čtyři roky po vydání rozhodnutí, seznam 88 podniků, které měly povinnost navrátit podporu přesahující částku 200 000 eur;

– uznaly v uvedené duplice, že příkazy k navrácení ještě nebyly vydány, ačkoli jejich první rozeslání bylo oznámeno dne 12. dubna 2006 se lhůtou do 31. května 2006;

– dovolávaly se snahy o efektivnost, aby odůvodnily seskupení pohledávek podle departementů, aniž by však tato snaha vedla k vydání byť jediného příkazu k navrácení.

54 Co se týče příjemců, kteří neukončili činnost, z výše uvedeného tak vyplývá, že podmínka absolutní nemožnosti provedení není splněna a že žalobní důvod vyplývající z porušení článku 5 rozhodnutí je opodstatněný.

– K navrácení podpor od příjemců, kteří ukončili činnost

55 Je třeba podotknout, že Komise ani ve své korespondenci, která předcházela tomuto řízení, ani ve své žalobě nevytýkala žalovanému členskému státu neprovedení rozhodnutí, pokud jde o podniky, které zcela přestaly existovat, aniž našly kupujícího.

56 Co se týče podniků v konkurzním řízení, obnovení předchozího stavu a odstranění narušení hospodářské soutěže, které vzniklo z protiprávně vyplacených podpor, lze dosáhnout v zásadě zapsáním pohledávky týkající se navrácení dotyčných podpor do seznamu pohledávek (výše uvedený rozsudek Německo v. Komise, bod 85). Pokud lhůta pro předložení pohledávek uplynula, musí vnitrostátní orgány, pokud řízení stále probíhá a nebylo ukončeno, podniknout veškeré kroky za účelem zrušení promlčení, které umožní v konkrétních případech předložení pohledávky po lhůtě.

57 Co se týče příjemců, kteří ukončili činnost a převedli svá aktiva, přísluší vnitrostátním orgánům, aby ověřily, zda finanční podmínky převodu byly v souladu s tržními podmínkami.

58 V takovém případě byl prvek podpory ohodnocen tržní cenou a zahrnut do kupní ceny, takže na kupujícího nelze pohlížet jako na osobu, která byla zvýhodněna vzhledem k ostatním hospodářským subjektům na trhu (výše uvedený rozsudek Německo v. Komise, bod 80). V opačném případě nelze vyloučit, že nabyvatel může být případně

povinen navrátit dotčené podpory, pokud se prokáže, že nadále účinně využíval konkurenčního zvýhodnění spojeného se získáním uvedených podpor (výše uvedený rozsudek Německo v. Komise, bod 86).

59 Za účelem ověření finančních podmínek převodu mohou vnitrostátní orgány zejména vzít v úvahu formu převodu, například formu veřejného nabídkového řízení, o níž se má za to, že zaručuje prodej za tržních podmínek.

60 Mohou vzít rovněž v úvahu posudek znalce případně vyhotovený v rámci převodu.

61 Pokud byla aktiva převzata několika různými kupujícími, nic v zásadě nebrání tomu, aby bylo ověřeno, zda finanční podmínky každé z operací byly v souladu s tržními podmínkami.

62 V případě individuálně vyjednaného převodu aktiv nemůže být navrácení podpor od nabyvatele závislé na tom, zda je převod těchto podpor výslovně uveden ve smlouvě. Navrácení lze provést, pokud nabyvatel musel nebo měl vědět o existenci podpor a o kontrolním řízení prováděném Komisí.

63 Aby se žalovaný členský stát vyhnul tomu, že bude rozhodnuto o porušení jeho povinností, nemůže se s ohledem na výše uvedené skutečnosti držet obecných a abstraktních tvrzení, aniž by se dovolával určitých konkrétních případů, analyzovaných ve světle všech kroků skutečně učiněných za účelem provedení rozhodnutí.

64 Připuštění opaku by znamenalo zcela vyloučit na základě apriorní úvahy provedení rozhodnutí o navrácení u všech kategorií podniků, které ukončily činnost, zatímco absolutní nemožnost provedení ve vztahu k nim lze případně akceptovat pouze v závislosti na konkrétních okolnostech každého z nich.

65 V projednávané věci Francouzská republika uplatňovala ve své korespondenci s Komisí absolutní nemožnost provedení vůči 204 podnikům, které ukončily činnost. Nedokládá však, že učinila konkrétní kroky za účelem přezkoumání situace každého z nich a posouzení, zda na základě výše uvedených kritérií uložit, či neuložit navrácení. Nedokládá ani, že využila toho, že Komise v rámci spolupráce stanovené v článku 10 ES souhlasila s tím, aby se kontrola omezila pouze na nejdůležitější převody aktiv.

66 Za těchto podmínek je – i pokud jde o příjemce, kteří ukončili činnost – třeba dojít k závěru, že podmínka absolutní nemožnosti provedení není splněna a že žalobní důvod vyplývající z porušení článku 5 rozhodnutí je opodstatněný.

K informování Komise, pokud jde o přijatá opatření a opatření, která Francouzská republika hodlá přijmout za účelem provedení rozhodnutí

67 Soudní dvůr nemusí přezkoumávat návrhové žádání založené na článku 6 rozhodnutí, které směřuje k tomu, aby bylo rozhodnuto v neprospěch Francouzské republiky z toho důvodu, že neinformovala Komisi o přijatých opatřeních a opatřeních, která hodlá přijmout za účelem provedení rozhodnutí, a to právě vzhledem k tomu, že tento členský stát tyto povinnosti ve stanovené lhůtě neprovedl (viz zejména výše uvedený rozsudek ze dne 20. září 2007, Komise v. Španělsko, bod 54 a citovaná judikatura).

68 Je tudíž třeba určit, že Francouzská republika tím, že ve stanovené lhůtě neprovedla rozhodnutí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 5 uvedeného rozhodnutí.

K nákladům řízení

69 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

Vzhledem k tomu, že Komise náhradu nákladů řízení od Francouzské republiky požadovala a Francouzská republika neměla ve věci úspěch, je důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) **Francouzská republika tím, že ve stanovené lhůtě neprovedla rozhodnutí Komise 2004/343/ES ze dne 16. prosince 2003 o podporách na převzetí podniků v obtížích, jež jsou udělovány ve Francii, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 5 uvedeného rozhodnutí.**

2) **Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.